

Regnskapsmessig virkning av IBOR-reformen

Uttalelse fra NRS om regnskapsmessig virkning for enkelte sikringsrelasjoner som følge av endret referanserente (IBOR-reformen)

Bakgrunn: Endringer i referanserente

I forbindelse med finanskrisen i 2008 ble det oppdaget at flere banker hadde manipulert LIBOR gjennom sine daglige innrapporteringer. Resultatet ble at både relevansen av og tilliten til LIBOR som referanserente ble betydelig redusert. På bakgrunn av den svekkede tilliten tok G20-landene initiativ til å endre referanserentene (IBOR-baserte renter). I noen land er det allerede etablert og tatt i bruk alternativer til de ulike IBOR-rentene. For Norge pågår et arbeid, slik at Nibor kan erstattes av ny referanserente (Nowa). Et viktig premiss i dette arbeidet er at en overgang fra en Nibor-rente til en ny Nowa-rente ikke skal medføre en verdiovergang mellom partene i kontrakten.

Nibor benyttes som referanse for prisingen i en rekke finansielle kontrakter. Bortfall av Nibor gjør blant annet at eventuell effekt på sikringsrelasjoner må vurderes.

Uttalelse fra NRS: Vurdering for sikringsrelasjoner under norsk god regnskapsskikk (GRS)

Regnskapsmessig behandling av sikring under GRS er regulert gjennom NRS 18 *Finansielle eiendeler og forpliktelser*.

NRS 18.A5 angir følgende krav: «*Dersom fremtidige transaksjoner skal kunne anses som sikringsobjekter, kreves det en rimelig sikkerhet for at transaksjonen vil inntreffe, for å kvalifisere for regnskapsmessig sikring.*».

Videre sier NRS 18.A6: «*Et sikringsinstrument skal effektivt redusere virkningen av den sikrede risikoen i sikringsobjektet.*».

De endringene som nå gjennomføres for referanserenter i Europa gjør at det kan reises spørsmål ved oppfyllelse av kravet om «rimelig sikkerhet for at transaksjonene vil inntreffe» dersom sikringsdokumentasjonen refererer til en IBOR-rente for perioder etter 2021.

Likeledes kan det reises spørsmål ved om et sikringsinstrument med dagens referanserente i kortbenet vil effektivt redusere virkningen av den sikrede risikoen i sikringsobjektet etter 2021.

IASB har identifisert dette som problemer og har gjennomført endringer i IFRS 9 *Finansielle instrumenter* for å sikre at sikringsbokføring kan videreføres gjennom den reformen som nå skjer for referanserenter.

Angående NRS 18.A5: Med den informasjonen som foreligger ved årsslutt 2020, vil NRS forvente at mange kontrakter med løpetid utover 2021, vil få et skift fra en IBOR-referanserente til en tilsvarende alternativ referanserente og en margin. Basert på informasjon per 31.12.2020 anser NRS at en eventuell fremtidig overgang fra en IBOR-rente til en ekvivalent ny referanserente ikke forhindrer foretakene i å anse kravet om «rimelig sikkerhet» som oppfylt ved en IBOR-definert referanserente.

Angående NRS 18.A6: NRS forventer at det i mange tilfeller kan være rimelig å anta at endring i referanserenten i sikringsobjektet og sikringsinstrumentet vil skje tilsvarende og omtrent samtidig. I så fall vil sikringsrelasjonen forventes å være effektiv før, under og etter endring i referanserenten.